

ΔΥΣΚΟΛΟΣ

τοῦτ' αὐτός, ὦ Πάν· ἀλλὰ μὴν προσεύχομαι
ἀεὶ παριών σοι—καὶ φιλανθρωπεύσομαι.

ΣΙΜΙΧΗ

- ὦ δυστυχῆς, ὦ δυστυχῆς, ὦ δυστυχῆς.
(Γε.) ἄπαγ' εἰς τὸ βάραθρον· τοῦ γέροντός τις γυνὴ 575
προελήλυθεν.
- (Σιμ.) τί πείσομαι; τὸν γὰρ κάδον
ἐκ τοῦ φρέατος βουλομένη τοῦ δεσπότου,
εἴ πως δυναίμην, ἐξελεῖν αὐτὴ λάθραι,
ἀνήψα τὴν δίκηλλαν ἀσθενεῖ τινι
καλωιδίῳ σαπρῶι διερράγη τέ μοι 580
τοῦτ' εὐθύς.
- <Γε.> ὀρθῶς.
<Σιμ.> ἐνδέσεικα θ' ἀθλία
καὶ τὴν δίκηλλαν εἰς τὸ φρέαρ μετὰ τοῦ κάδου.
Γε. ῥῖψαι τὸ λοιπὸν σοι σεαυτὴν ἐστ' ἔτι.
(Σιμ.) ὁ δ', ἀπὸ τύχης κόπρον τιν' ἔνδον κειμένην 585
μέλλων μεταφέρειν, περιτρέχων ταύτην πάλαι
ζητεῖ βοᾷ τε—καὶ ψοφεῖ γε τὴν θύραν.
Γε. φεῦγ' ὦ πονηρά, φεῦγ'. ἀποκτενεῖ σε, γραῦ.
μᾶλλον δ' ἀμύνου.
- Κν. ποῦ 'στιν ἡ τοιχωρύχος;
(Σιμ.) ἄκουσα, δέσποτ', ἐνέβαλον.
(Κν.) βάδιζε δὴ
εἴσω.
(Σιμ.) τί ποιεῖν δ', εἶπέ μοι, μέλλεις;
(Κν.) ἐγώ; 590
δήσας καθιμῆσω σε.
(Σιμ.) μὴ δῆτ', ὦ τάλαν.
(Κν.) ταῦτῶι γε τούτῶι χοινίῳ, νῆ τοὺς θεούς.